

**R. P. Christophori De Ortega È Societate Iesu, Quondam
Scolasticæ Theologiæ publici Professoris, ac ejusdem
Facultatis Præfecti ... Theologia Controversiarum
Dogmaticarum, & Scholasticarum, de Divina ...**

**Ortega, Cristóbal de
Lugduni, M.DC.LXXX.**

2. Eiusdem veritatis rationes à posteriori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94274](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94274)

potuisse Diabolo venire. Leo item M. Serm. 7. de nativitate. c. 3. demonum de futuris predicationes mendaces reputat. Denique sententia hæc de futuris contingentibus absolute talibus omnium (nemine dempto) Theologorum est, cum Magistro 2. d. 7. à cap. Et licet & cum S. Thom. 1. p. q. 57. a. 3. Controuersitarum item Medine de recta fide c. 3. c. 2. fol. 33. Arborci 4. Theoph. u. 27. Bellarm. tom. 1. lib. 4. de notis Eccles. c. 15. Bocij tom. 1. lib. 6. c. 2. idcirco conclusionem hanc ita certam, & dogmaticam puto: vt contradictoriam negatiuam non solum temerariam, & erroneam, sed prorsus hæreticam censeam, cum expressis Patrum omnium interpretatione, & intelligentia, testimoniis scripturæ aduerſetur. Quibus omnibus præiit Aristoteles lib. de prædicatione per somnium sub init. & med. docens: certæ prædictionis per somnium futurorum contingentium nullam sufficientem causam præter Deum immittentem reddi posse.

CERTAMEN II.

Eiusdem veritatis rationes, à posteriori.

1. Posteriori naturali discursu, & ratione probatur, imò demonstratur eadem veritas. Primo: quia damones à mundi fere exordio, vt Deos haberi, & colli ab hominibus omni arte, & studio ambierunt: ergo si futura contingentia præſcirent, præſcireque possent: nunquam falso prænuntiarent, vt experimentis certis de euentibus aliter, quam ipsi prænuntiarent, non solum ex Patrum, sed, & suorum Idololatrarum historiis, & confessione comperitum est. Ergo damones non præſciant, nec præſcire possunt futura. Prima consequentia sola probationem desiderat, quam sic prælo: quia falsa prænuntiatio euidentis argumentum est (quod damones non ignorant) negandi diuinitatem falso prænuntiati: ergo ambiens omni arte damoni diuinitatis opinionem, & cultum per oracula necessitudo vitanda omni etiam arte erant oracula falsa, ex quibus cum Deum non esse demonstraretur, ac proinde, si præſciret, præſciret omni sua arte, & naturali industria, & facultate futura contingentia valeret, non, nisi vera, prædicere.

2. Probat. 2. ex eo quod ad opinionem, & cultum Deitatis alio ambiens Damones eo medio fundendi, cum per se è Tripode, & cortinis, tum per suos vates oracula de contingentibus futuris ambigua (vt mendaces non deprehenderentur) cum ita prædicere poterant, & cum aliter non poterant determinare (si forte casus prænuntiationis concordaret, & quasi forte fortuna præſcientia futurorum affirmationem, ac proinde opinionem Deitatis sibi iactarentur) fundebant: cum autem ex his quæ alteri, quam Deo, conuicte queunt, assequi diuinitatis opinionem non possent, dum id per hoc in primis medium assequi, adeo citius fraudulenter, & tandem sub fortuna alea conantur, Dei propriam esse futurorum contingentium præſcientiam recognoscunt, & fatentur. Confirmatur hæc secunda ratio: quia ideo etiam æquo studio, & arte, vt Deos se hominibus damones mentirentur, miraculorum apparitionem Architectos, & Patratorese se ostendebant, quia eorum patratio, & architectura euidenter propria Dei supra naturam totam, eiusque dominium est, esseque ab illis cognoscebatur: ergo idem etiam de præſcientia, & prænuntiatione futurorum contingentium, cum hæc ad idem assequendum vtebantur, cognoscebant: scilicet eam esse euidentem diuinitatis argumentum.

3. Dices: hæc solum probare damones, sine Angelos malos non habere præſcientiam futurorum, secus autem de Angelis bonis, qui dubio procul plura, quam damones, cognoscunt: ac proinde nec probant præſcientiam futurorum contingentium esse propriam Dei. Contra tamen: quia si futurorum contingentium præſcientia posset naturaliter, & absque Dei gratuita, & supernaturali reuelatione tantum Angelis competere, id Cacodamones non ignoraret: ergo illam non affectaret, vt euidentis argumentum conuinceret opinionis affectatæ à se Deitatis. Contra secundo: quia in peccati sui penam Cacodamones naturali scientia præcipue omnium generis vniuersi obiectorum, præ-

uati non sunt: ergo, si naturale obiectum scientiæ naturæ Angelicæ, secundum se ac sine lapsu spectatæ, essent futura contingentia, etiam naturæ lapsæ Cacodamones obiectum forent, vt plurimum saltem, licet ob hominum bonum, & salutem aliqua ab eis ignorari Deus quandoque displiceret: sicut, & ob eundem finem aliqua naturaliter à bonis Angelis ignoranda cognosci facit. Confirmatur ex S. Tho. 1. p. q. 64. de malo a. 6. Magist. in 2. d. 7. circa medium vbi Sanctus Bonauent. p. 2. a. 1. q. 1. & reliqui Commentatores: Alex. 2. p. q. 113. tota, scilicet naturalem cognitionem integram demonibus relictam iuxta Dionysium de Diuinis nominibus c. 4. p. 4. vbi ait: nec mutatam bonum vniuersum, quod eu suum est: sed ipsi à toto bono, quod eis datum erat deflexerunt: dataque eis Angelica munera, nequaquam mutata esse diximus, sed sunt integræ, & nitidissima.

4. Preoccupatur hæc doctrina secunda casio: quod, scilicet, damones impediri possint à Deo, impedianturque à futurorum naturali cognitione: ac proinde solum contingentium futurorum naturalem, atque impedibilem absolute cognitionem à Damionibus eis oraculis affectatam esse diuinitatis argumentum: constat enim primo naturalem cognitionem nullatenus esse in Damionibus impediri. Secundo: quia omnibus Damionibus vniuersim impedire naturalem cognitionem circa aliqua, alienum à providentia Dei esse ait Dionysius c. 4. citato circa finem, sic factus: Nec enim providentia est naturam inserinere, & tollere: itaque, vt providentia vniuersumque naturæ conservatrix, ea qua suis appetitionibus utuntur: gubernat: & vniuersos, & singulos accommodat: vniuersumque: quatenus eorum, quæ providentia reguntur, natura capis, vniuersa providentia beneficia, quæ cuique pro capiti suo dantur. August. 7. de Ciuit. c. 30. Sic Deus administrat omnia, vt ipsa etiam propriis exercere, & agere motus sinat: 5. contra Iulianum: Neque Deus ita naturas creat, vt leges auferat, quæ dedit: motibus cuiusque naturæ. Tertio: quia ea impediendi opus non est: cum Deo imperante nihil Damones dicere de futuris contingentibus, quæ naturaliter noscent. Quarto: quia nature lumine nota certæ diuinitatis est, certa futurorum contingentium prænotio: mentita vero eorum ignorantia: ac nature lumine scire nequit, an eorum cognitio è Deo non impediatur sit, atque ignorantia è non impediens: ergo inde non, vt vera, vel falsa, Deitas nature lumine dignoscitur. Et quidem si contingentium futurorum cognitio eo solum, quod contra naturæ suæ debitum impediatur Angelis desit, eorum scientia propria Dei maxime à scriptura non diceretur: vt contra pauculos asserentes cognitionem secretorum cordis Angelis connaturalis, à Deo tamen impeditam. Arguunt Doctores in 1. d. 7. & 8. & 1. p. q. 57. art. 4. ad censuras vsque: quia ea cognitio Dei propria in scriptura dicitur: non esse autem Dei propriam, si alteri connaturalis esset, & demum ex nulla actione naturali à Deo impeditibili creaturæ, & non impedita, eius Deitas arguitur.

5. Dices: medium oraculorum ad conciliandam sibi apud homines opinionem, & auctoritatem, & cultum Deitatis à Damionibus assumptum esse: non quia euidentis, ac certum medium reuera, & apud ipsos sit: sed ex falsa hominum opinione, quibus id damones suadere contendebant. Verum ex hac solutione alia tertia demonstratio deducitur: id enim quod omnium hominum generi apud nationes omnes concors iudicium, & sententia est, euidentis nature lumine, rationisque naturalis ductu ipso est: vt nuper, ac sæpius diximus: atque omnibus hominibus, atque apud omnes nationes fixum iudicium, firmæque, ac constans sententia est, prænuntiationem futurorum contingentium signum, & notam certam Deitatis esse: ergo euidentis nature lumine diuinitatis argumentum est prænotio, & prænuntiatio contingentium futurorum. Minorem dat nobis proxima solutio, euidentique illa ipso experimento est. Nulla enim natio, nullusque populus ab alio, quam ab eo, quem, vt Deum colebat, eiusque viribus ipsius spiritu afflatis de futuris contingentibus consuluit: nec super illis oracula, & prænuntiationes recepit. Hinc vates omnes diuinatores, atque oracula eorum, & vaticinia diuinationes apud omnes gentes dictæ sunt, atque semper vocantur: quia, nimirum, à diuinitate demum ortum ducere, ac diuinum sonare, & redolere eiusmodi prædictiones omnium hominum sententia est.